

Zij doen aan naastenliefde

Miloe van Beek Karin Kuijpers 14 aug '19 06:00

Iets doen voor je nabije naasten is niet zo moeilijk. Lastiger wordt het als het om mensen gaat die je niet kent, in verre landen. Toch kun je juist daar iets betekenen. Drie mensen vertellen hoe zij het verschil maken voor heel veel verre naasten.

Evelien Hölsken, Steven le Poole en Jeroo Billimoria. Fotografie: Friso Keuris voor het FD.

Ze hebben bijna twee miljoen mensen in Bangladesh geholpen met schoon drinkwater.

Hun oudste zoon Max overleed als baby. Na Max kregen Steven en Joke nog twee zoons: Bas (14) en Friso (12).

‘Max was ons eerste kind. Toen hij acht maanden oud was, tastte een virusinfectie binnen een nacht zijn lever, darmen, longen, hersenen en hart aan. Later bleek dat naast dit virus een tekort aan witte bloedlichaampjes hem fataal was geworden. Joke en ik waren net ouders geworden, een ervaring die je leven op zijn kop zet, en een paar maanden later waren we dat ineens niet meer. De dag na Max’ begrafenis gingen we de stad in, zonder buggy, flessen en luiers.’

‘Ons leven was zo kaal geworden. We besloten ons verdriet om te zetten in iets positiefs en startten drie maanden na Max’ dood de Max Foundation, een stichting waarmee we kindersterfte wilden tegengaan. Voor ons was elk kinderleven evenveel waard en we zijn gaan kijken waar een euro het meeste effect had.’

‘Daarom besloten we geen geld in te zamelen voor de zeldzame ziekte waar Max aan was overleden, maar voor waterpompen in Bangladesh. Daar sterven veel kinderen aan diarree vanwege vervuild water. Onze donateurs konden voor 350 euro een waterput sponsoren. Een foto van de put met hun naam op een bord maakte het concreet.’

‘Na een aantal jaar vonden Joke en ik dat we wat minder de nadruk op Max moesten leggen. Hij was de aanleiding geweest voor de stichting, maar niet langer het enige

argument om anderen te steunen. Toen we kort daarna Bangladesh bezochten, vroegen mensen waar de naam Max vandaan kwam. “Zo heet onze zoon”, antwoordden wij. Ze wilden weten hoe het met hem was. “Hij is overleden”, vertelden wij. Ze verstarden, wilden zijn foto zien, baden voor hem. “Dus jullie komen hier omdat jullie niet willen dat onze kinderen doodgaan?” vroegen ze.’

‘Toen beseften we dat het verhaal achter de Max Foundation belangrijk was om de boodschap over goede hygiëne over te brengen. Tegenwoordig hangt de foto van Max in de kantoorruimtes van onze partners. Omdat zij dat belangrijk vinden. Ze zien het als een soort eerbetoon.’

Kwaad weggelopen

‘In 2016 investeerde een partij in windturbinefabrikant Lagerwey, waar ik als cfo werk. Tijdens de onderhandelingen stelde ik voor dat ze bij rendement een bedrag aan de Max Foundation zouden doneren. Daardoor gingen de onderhandelingen niet zomaar over geld, maar over geld waar je het verschil mee kunt maken. Toen er gaandeweg hobbels ontstonden en de afgesproken donatie onder druk kwam te staan, merkte ik hoe belangrijk ik het vond. Dit ging om het redden van kinderlevens in de naam van mijn

zoon. Geheel tegen mijn karakter in liep ik tijdens de onderhandelingen kwaad weg. De dag erna was het opgelost.’

‘De investeerder wilde dat ik op mijn post zou blijven als hij Lagerwey overnam. Ik wilde geen bonus, maar wel een schenking aan de Max Foundation. Uiteindelijk is er een miljoen gedoneerd. Nooit heb ik berekend wat het had opgeleverd als ik een persoonlijke bonus had gekregen. Het doet er niet toe. Deze vorm van hulp geven, geld verdienen voor dit doel, is voor mij zo groots en bevredigend. Daar weegt geen nieuwe auto, geen groter huis, geen vakantie tegen op.’

‘Onze zonen die na Max zijn geboren, Bas en Friso, zijn onlangs mee geweest naar Bangladesh. We hebben de eerste waterput bezocht, die op de geboortekaart van Friso stond en die nog steeds gebruikt wordt. Het heeft veel indruk op ze gemaakt. De Max Foundation heeft inmiddels bijna twee miljoen mensen in Bangladesh geholpen. We denken erover uit te breiden naar Nepal en Ethiopië. De aanleiding voor de Max Foundation is verschrikkelijk, een kind verliezen wens je je ergste vijand niet toe, maar het heeft in ons geval geleid tot iets moois. Het is een voorrecht om hieraan te mogen werken.’